

KONCERTNI ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

ZBOROVSKA GLASBA 2011 DSS

SLOVENSKI KOMORNI ZBOR

Dirigentka: *Martina BATIČ*

PROGRAM

Alojz Srebotnjak, Zlatan Vauda, Štefan Mauri,
Katarina Pustinek Rakar, Vitja Avsec, Igor Dekleva,
Peter Šavli, Črt Sojar Voglar, Tomaž Habe

Sreda, 7. septembra 2011 ob 19.30

Slovenska filharmonija, dvorana Marjana Kozine,
Kongresni trg 10, Ljubljana

Vstop prost - vljudno vabljeni!

WWW.DSS.SI

PROGRAM

Alojz SREBOTNJAK

BORI za moški zbor (S. Kosovel)

KRAŠKA JESEN (S. Kosovel)

KRAŠKA VAS III. za ženski zbor (S. Kosovel)

URŠKA (po ljudskem izročilu)

- *Podoknica*
- *Urška in hauptman Gašper*

Zlatan VAUDA

KO ŠLA BOŠ ... (I. Minatti)

PESEM O RASTI (J. Glazer)

MOJA SANJA (A. Salmič)

DOMOVINA (J. Princ)

Štefan MAURI

GOSPOD, ODGOVORI OČEM za moški zbor* (F. Balantič)

Katarina PUSTINEK RAKAR

*USPAVANKA ZA VIDA** (N. Maurer)

Vitja AVSEC

*GAZELE** (F. Prešeren – uredil A. Slodnjak)

- *II. Oči sem večkrat prášal*
- *III. Žálostna komú neznána je resníca*

Igor DEKLEVA

DAVNO ZAPUŠČENA POTA za ženski zbor* (M. Sturm)

Peter ŠAVLI

*KOT MRZLA, SINJA SVILA** (S. Kosovel)

Črt SOJAR VOGLAR

MIR VAM ZAPUSTIM (Jn 14, 27)

Tomaž HABE

*IN MEMORIAM** (F. G. Lorca – prevod J. Udovič)

* *krstna izvedba*

SLOVENSKI KOMORNI ZBOR

Slovenski komorni zbor je edini profesionalni koncertni zbor v Sloveniji. Ustanovljen je bil leta 1991. Eden od ustanoviteljev je dr. Mirko Cuderman, ki je bil do septembra 2009 tudi njegov umetniški vodja. V jeseni 2009 je umetniško vodstvo zbora prevzela Martina Batič kot pomočnica direktorja Slovenske filharmonije za področje zbora in Steffen Schreyer, ki z vodstvom sodeluje kot šef dirigent Slovenskega komornega zbora.

Zbor, ki od leta 1998 deluje kot samostojna organizacijska enota Slovenske filharmonije, ima v koncertni sezoni povprečno 35 nastopov. Njegova osnovna naloga so koncerti vokalnoinstrumentalne in a cappella glasbe v okviru Vokalnega abonmaja, redno pa sodeluje tudi v vokalnoinstrumentalnih projektih z domačimi in tujimi orkestri.

Na svojih koncertih je zbor odpel več krstnih izvedb domačih in tujih avtorjev, večina njegovih programov v Vokalnem abonmaju pa je bila slovenskemu občinstvu predstavljena prvič.

Trideset zgoščenk slovenske sakralne glasbe je Slovenski komorni zbor izdal pod imenom Musica sacra Slovenica, obsežna zbirka Slovenska zborovska glasba pa obsega šestinpetdeset zgoščenk. Snema pa tudi za arhiv RTV Slovenija in Zagrebško koncertno direkcijo, s katero redno sodeluje.

Zbor se je predstavil že na mnogih evropskih festivalih in se je redno udeleževal tudi festivala »Varaždinske barokne večeri«, kjer je za svoje izvedbe leta 1994, 1995, 2000 in 2006 prejel nagrade »Ivan Lukačič«. Slovenski komorni zbor je prejel tudi nagrado Porin, za najboljšo izvedbo večjega ansambla na hrvaških diskografskih izdajah v letu 2002 in v letu 2006 Listino (Povelje) Republike Hrvatske za ohranjanje hrvaške glasbene dediščine.

MARTINA BATIČ

Martina Batič prihaja iz Ajdovščine. Po zaključeni diplomii leta 2002 na Akademiji za glasbo v Ljubljani, smer Glasbena pedagogika, je odšla na študij zborovskega dirigiranja na Visoko šolo za glasbo v München, kjer je najprej diplomirala iz zborovskega dirigiranja, nato prav tam leta 2005 pri profesorju Michaelu Gläserju z odliko zaključila še specialistični podiplomski študij iste smeri. Med leti 2004 in 2009 je bila zaposlena v SNG Opera in balet v Ljubljani kot zborovodja opernega zbora. V svojem prostem času projektno dirigira in vodi različne zборе, pevske sestave doma in v tujini. Poleg sodelovanj v domačih in tujih žirijah različnih zborovskih tekmovanj, pripravlja in vodi seminarje o zborovskem dirigiranju. S septembrom 2009 je prevzela umetniško vodenje Slovenskega komornega zbora. Med njene najodmevnejše dosežke sodi 1. nagrada na mednarodnem tekmovanju za mlade zborovske dirigente »Eric Ericson Award« na Švedskem leta 2006, ki uresničuje Martinino željo po delu z najboljšimi ansambli po svetu.

Alojz SREBOTNJAK (1931–2010)

Slovenski skladatelj in pedagog Alojz Srebotnjak se je rodil v Postojni. Leta 1958 je diplomiral iz kompozicije (prof. L. M. Škerjanec) na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Po diplomi se je izpopolnjeval v Rimu (B. Poredda), Londonu (P. Racine Fricker), Parizu in Sieni (Accademia Musicale Chigiana). V letih 1964 - 1970 je deloval kot profesor na Pedagoški akademiji v Ljubljani in kasneje (1970 - 2001) kot redni profesor za kompozicijo na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Srebotnjak sodi med najvidnejše skladatelje sodobne slovenske resne glasbe in je avtor obširnega, raznolikega opusa glasbenih del. Zanj je prejel mnogo nagrad, med najpomembnejše sodi tudi Prešernova nagrada za življenjsko delo, ki jo je prejel leta 1999.

BORI, KRAŠKA JESEN, KRAŠKA VAS III., URŠKA

V bogatem ustvarjalnem opusu Alojza Srebotnjaka (1931–2010) ima vokalna – (ob vokalno inštrumentalni) zborovska glasba pomembno mesto. Njegove zborovske skladbe za različne zasedbe so zelo priljubljene, kar dokazujejo številne izvedbe na revijah in tekmovanjih naših zborov (posebno Naša pesem – Maribor). Izvajalcem so se priljubile, kljub sodobnemu glasbenemu izrazu, zaradi jasne spevne pevske linije, močne ekspresivnosti in polne harmonske zvočnosti. Ljubil je poezijo Srečka Kosovela, zato sta kar dve zbirki zborovskih pesmi komponirani na njegove stihe (Zborovske pesmi I. in II., Ed. DSS 1233 in 1244). Pogosto pa je skladatelj posegel tudi po melodijah, motivih ali elementih iz ljudske zakladnice, najpogosteje iz slovenske, včasih pa tudi makedonske ali drugih balkanskih narodov.

Zlatan VAUDA (1923–2010)

Zlatan Vauda se je v Nišu srečal s skladateljem in pedagogom Markom Tajčevićem, ki ga je napotil na Glasbeno akademijo v Beograd, kjer je študiral v skupini mladih

beograjskih skladateljev Vasilija Mokranjca, Dejana Despića, Borivoja Simića, Dušana Radića, Dragutina Gostuškega, Vlastimira Peričića. Nase je opozoril že kot študent s ciklusom solo pesmi. V času njegovega dirigiranja je Otroški zbor RTV Beograd izvajal bogat in raznolik opus. Sodeloval je na številnih revijah evropskih zborov, nastopal za UNICEF, na samostojnih koncertih, radijskih festivalih, koncertih Zagrebške in Beograjske filharmonije, s Simfoničnim orkestrom RTB, orkestrom JNA, v Beograjski operi. Gostoval je v Reklinghausenu, Budimpešti, Salzburgu, Düsseldorfu, Parizu, Ženevi, Italiji, na Dubrovniških letnih igrah in na BEMUS. Njegov skladateljski opus šteje preko 200 del. Napisal je prvo otroško opero v Jugoslaviji - *Ježovo hišo* po literarni predlogi Branka Čopića. Bil je uspešen pedagog na številnih seminarjih, kongresih, posvetovanjih. Sodeloval je v številnih zborovskih žirijah v tujini in doma. Za svoje skladateljsko, zborovodsko in pedagoško delo je prejel več kot 50 priznanj in nagrad.

KO ŠLA BOŠ ..., PESEM O RASTI, MOJA SANJA, DOMOVINA

Kljub temu, da je skladatelj Zlatan Vauda (1923–2010) vse življenje deloval v Srbiji, kjer je v Beogradu študiral dirigiranje in kompozicijo, kasneje postal tudi dirigent Otroškega zbora pri RTV Beograd je kot rojen Slovenec (Šmarjeta pri Mariboru) ostal zvest slovenski besedi in uglasbil številne slovenske pesnike: Alenka Glazer, Janko Glazer, Alojz Gradnik, Silvin Sardenko in Zoran Hudales. Njegov opus sestavljajo predvsem komorna dela: *trije godalni kvarteti, pihalni kvintet, Seaure za mezzosopran in klavirski trio, Sonata brevis za klarinet in klavir, skladbe za flavto, harfo in fagot*. Izstopajo koncert za klarinet in orkester ter otroška opera *Ježeva kuča / Ježeva hišica*. Med zborovskimi skladbami zbirka *Gugalic*

(otroške pesmi), mladinski zbori in številne pesmi za ženske, moške ali mešane zasedbe. Odlikuje ga jasna melodična linija tradicionalni harmonski stavek, ki zveni sodobno in izrazno. V njegov spomin in za predstavitev njegove ustvarjalnosti bomo v Sloveniji prvič slišali štiri skladbe: *Ko šla boš ...* (I. Minatti), *Pesem o rasti* (J. Glazer), *Moja sanja* (A. Salmič) in *Domovina* (J. Princ).

Tomaž Habe

Štefan MAURI (1931)

slovenski skladatelj, zborovodja, glasbeni pisec – kritik in pedagog. Na Akademiji za glasbo v Ljubljani je leta 1967 končal študij kompozicije v razredu prof. L. M. Škerjanca.

Dejaven je na mnogih področjih tako kulturnega kot družbenega življenja. Njegov opus obsega predvsem zborovske skladbe za ženske, moške in mešane zборе, samospelve, vokalno - instrumentalne skladbe, maše in komorna dela. Za delovanje na glasbenem področju je prejel številne nagrade in priznanja, med drugim Zlati častni znak Republike Slovenije (2003), Zlato Gallusovo odličje in Bevkovo nagrado Mestne občine Nova Gorica za posebne ustvarjalne dosežke v umetnosti in kulturi. Živi in dela v primorski vasi Avče pri Kanalu ob Soči.

GOSPOD, ODGOVORI OČEM

Skladba za moški zbor *Gospod, odgovori očem* je nastala na osnovi razpisa Slovenske katoliške prosvete v Gorici leta 1994, ob 50 – obletnici tragične smrti pesnika Franceta Balantiča. Skladba je bila nagrajena z drugo nagrado.

Katarina PUSTINEK RAKAR (1979)

je končala študij kompozicije na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Trenutno poučuje strokovno-teoretične predmete na Konservatoriju za glasbo in balet v

Ljubljani. Njen skladateljski opus obsega zborovske, solistične in komorne skladbe, skladbe za otroke ter skladbe za Orffov instrumentarij, pa tudi večja dela za pihalni in simfonični orkester.

USPAVANKA ZA VIDA

Skladbo sem dokončala v letu 2010, posvečena pa je mojemu sinu, Vidu.

Vitja AVSEC (1970)

Slovenski skladatelj in akademski glasbenik. Rojen v Ljubljani, leta 1970. Osnovno glasbeno izobrazbo si je pridobil v Medvodah, šolanje pa nadaljeval na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani, na oddelku za Harmoniko in oddelku Splošne smeri. Na ljubljanski Akademiji za glasbo je z odliko diplomiral leta 1994 v razredu prof. Danijela Škerla. Ukvarja se s komorno, orkestralno, gledališko in zborovsko glasbo, občasno pa pri različnih projektih sodeluje tudi kot harmonikar ali pianist – improvizator. Med pomembnejšimi dosežki velja omeniti tretjo nagrado na Tretjem mednarodnem zborovskem natečaju akademskega pevskega zbora Tone Tomšič (1997), avtorski večer v Cankarjevem domu ter prvo mesto na razpisu za mladinsko in otroško opero (SNG Maribor 2009). Od leta 1994 je poučeval Harmoniko na glasbeni šoli Franca Šturma, od leta 1999 pa deluje kot profesor strokovno-teoretičnih predmetov na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani.

GAZELE

Gazele so del mojega desetletnega ukvarjanja s Prešernom. V tem času sem uglasbil še njegove: *Strunam*, *Sonetni venec*, *Turjaška Rozamunda*, *Povodni mož*, *Nezakonska mati*, *Judovsko dekle*, *Glosa* (transkripcija pesmi v instrumentalno podobo) ter *Lepa Vida*.

Glasbeni stavek *Gazel* je pretežno homofon, giblje pa se med prosto tonalnostjo, modalnostjo ter tudi atonalnostjo. Prešernova govorica je zelo raznolika in preveč kompleksna, da bi ji zadoščal posamezen glasbeno-teoretski pristop.

Igor DEKLEVA (1933)

slovenski pianist, skladatelj, pedagog in publicist. Na koncertnih turnejah po Evropi, S. in J. Ameriki, Aziji in Afriki je gostoval kot solist, v klavirskem duu Alenka in Igor Dekleva in v duu z violinistom Michaelom Grubejem. Je dolgoletni predavatelj komorne klavirske igre na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Študiral je kompozicijo v Beogradu (1952–1954) in kasneje v Ljubljani leta 1959 diplomiral iz klavirja. Študij je nadaljeval v razredu prof. H. Horak in se izpopolnjeval na »Accademii Chigiani« v Sieni. Med leti 1961 in 1963 je obiskoval Visoko šolo za glasbo v Münchnu in kasneje (1968) še sloviti Mozarteum v Salzburgu. Njegov opus obsega dela številnih glasbenih smeri: je avtor mnogih del s področja orkestralne, vokalne, vokalno - instrumentalne, zborovske, scenske, komorne, klavirske in instrumentalne glasbe. Je tudi avtor številnih učbenikov in glasbenih priločnikov.

Za svoje delo je prejel mnogo nagrad in priznanj doma in v tujini. Med drugim je častni doktor univerze »World University« Arizona (ZDA, 1987) in častni član Društva glasbenih umetnikov (Ljubljana, 1987).

DAVNO ZAPUŠČENA POTA

V vseh mojih šestintridesetih do sedaj napisanih zborih, so vedno stih narekovali izrazni stil partitur – od zelo nenavadnih, kontroverzних zvenenj, do tradicionalnih, vezanih na spoštovanje harmonije, kontrapunkta, motivike, melodije, ... Verzi *Davno zapuščena pota* Milice Sturm sodijo v slednje. Zapeli so takoj ob prvem branju. Iz njih veje večpomenski smisel poljske besede »žal«, ki je Chopinu pomenila občutke

neutolažnega obžalovanja in brezplodne grenkobe. Za trenutek vzdušje prežene in razsvetli Avrora; toda jutranja zarja je kot privid! Krog sklene melanholija sanjarjenja zaprtih oči.

Peter ŠAVLI (1961)

je diplomiral iz glasbene pedagogike (1985) in kompozicije (1988, prof. A. Srebotnjak), na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Sledila je Umetniška diploma na univerzi Yale v ZDA (1993 - 1995, študij z J. Druckmanom, M. Bresnickom, A. Daviesom in A. Fortejem) in Doktorat iz glasbenih umetnosti na univerzi Cornell v ZDA (1995 - 1999, študij s S. Stuckyem in R. Sierro). Izpopolnjeval se je tudi pri B. Ferneyhoughu. Na Univerzi Syracuse je leta 1999 kot gostujoči predavatelj predaval glasbeno teorijo. Osvojil je nagrade Bradley Keller, Blackmore Prize, Nagrado Umetniškega sveta Cornell in nekaj slovenskih nagrad. Leta 1999 je na Cornellu obranil doktorsko tezo »Harmonska gostota pri Messiaenu«. Kot teoretik deluje na področjih teorije setov in schenkerjanske tonalne analize. Izdal je dve zgoščenki za otroke pri Nika records in izvedel več projektov za otroke in mladino. Pri Edicijah DSS je izdal tudi avtorsko zgoščenko *Devant une neige*. Njegovo glasbo tiskajo Edicije DSS. Šavlijeva glasba obsega razne sestave in orkestre, med njimi koncerte za saksofon, kitaro, violino, marimbo, klavir in kvartete za saksofone, kitare, flavte in godala, scensko in vokalno glasbo. Nosi naslov docenta na Akademiji za glasbo v Ljubljani in predava solfeggio na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani. Katalog Šavlijevih del je na naslovu www.dss.si.

KOT MRZLA, SINJA SVILA

Pesem *Kot mrzla, sinja svila* je drugi del diptiha iz zadnjih pesmi, ki ga je Kosovel naslovil z besedo *Smrt*. Pesnik v prvi pesmi enači »odpoljub smrti« z »umikom v veliki prostor« in na koncu zapiše: »Svetal postane naš obraz«. Mladi pesnik zmore razumeti smrt kot

odrešitev in prestop v večnost. V drugi pesmi opisuje, kako zašumi jesen in nato napiše: »Zlato v sinjini je čisto, kot v solzah oprano«, konča pa z elegantno, muzikalno, celo filmsko potezo: »Rahlo pada mrzli dan«. Čas se torej ponovno preveša, tako kot danes, sedmega septembra, v poznem poletju.

Črt SOJAR VOGLAR (1976)

je leta 2000 diplomiral iz kompozicije in glasbene teorije na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu prof. Marka Mihevca. Pri njem je nadaljeval podiplomski študij in leta 2004 magistriral. Na Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani poučuje glasbeno teoretične predmete, kot habilitirani docent pa tudi na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V letih 2002-2010 je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev. Je umetniški *vodja Glasbenih popoldnevov z Antonom Lajovcem*, ki se odvijajo vsako leto decembra na Vačah pri Litiji. Črt Sojar Voglar sodi med najvidnejše slovenske skladatelje mlajše generacije. Do sedaj je ustvaril več kot 150 skladb na področju orkestralne, komorne, instrumentalne-solistične in vokalne glasbe, piše pa tudi scensko, filmsko in plesno glasbo ter ustvarja priredbe vsakovrstnega žanra. Njegova glasbena dela doživljajo praižvedbe in številne ponovitve na vseh najpomembnejših koncertih in festivalih v Sloveniji in številnih tujih državah (Hrvaška, Srbija, Makedonija, Bolgarija, Avstrija, Italija, Češka, Nemčija, Romunija, Španija, Švedska, Estonija, Velika Britanija, ZDA, Brazilija, Nova Zelandija in Južna Koreja). Kot najpomembnejše vzore priznava sodobne skandinavske, baltske in francoske skladatelje, v svojih delih pa rad uporablja bogastvo tonskih in zvočnih barv ter kontraste med kompleksnostjo in preprostostjo, vse skupaj pa začini z mladostno energijo, s čimer dosega pri poslušalcih močan odziv.

MIR VAM ZAPUSTIM

Skladba je nastala na pobudo moje žene Marte, ki me je nagovorila, da na ta lep svetopisemski tekst

napišem zborovsko skladbo. Pred dvema letoma sva namreč poslušala letni koncert APZ Tone Tomšič, ki je izvajal delo Oliverja Knussena na isto besedilo v angleščini. Začetek je skrivnosten; nekaj se bo zgodilo. Prihod Jezusa, ki stalno ponavlja »Mir vam zapustim« zazveni podobno kot zbor menihov. Nato ženski zbor izvede celotno besedilo, moški zbor pa zveni kot množica, ki je prišla poslušat Jezusa. Celotni zbor na koncu izmenjavajoče ponovi besedilo, skladba pa se konča skrivnostno; podobno, kot se je začela.

Tomaž HABE (1947)

je po študiju violine (L. Pfeifer) in teoretičnega oddelka (J. Gregorc) leta 1970 na Akademiji za glasbo končal študij kompozicije pri B. Arničju in L. M. Škerjancu ter dirigiranje pri dr. D. Švari. Od leta 1970 do 1972 je nadaljeval podiplomsko izobraževanje pri prof. L. M. Škerjancu in U. Kreku. Odtlej deluje v glasbenem šolstvu – na Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani poučuje solfeggio in glasbeni stavek, hkrati pa je bil predavatelj na Akademiji za glasbo (harmonija, solfeggio in improvizacija). V letu 2002 mu je senat Akademije za glasbo podelil priznanje pomembnih umetniških del na področju kompozicije.

Za dosežke na področju pedagoškega dela je bil nagrajen z Nagrado RS za področje šolstva za leto 1997. Je član in predsednik številnih komisij in združenj, med drugim tudi član upravnega odbora Društva slovenskih skladateljev.

Njegov skladateljski opus obsega številna dela: šest zbirk za otroški zbor, tri zbirke za mešane zборе, preko 30 komornih del, simfonična dela, skladbe za pihalni, harmonikarski ter mandolinski - tamburaški orkester.

IN MEMORIAM

Pogosti so trenutki, ko posežem tudi po knjigah s poezijo. Ob Pavčku, Menartu, Zlobcu, Maurerjevi, Štampe – Žmavčevi, Maji Vidmar in drugih slovenskih pesnikih

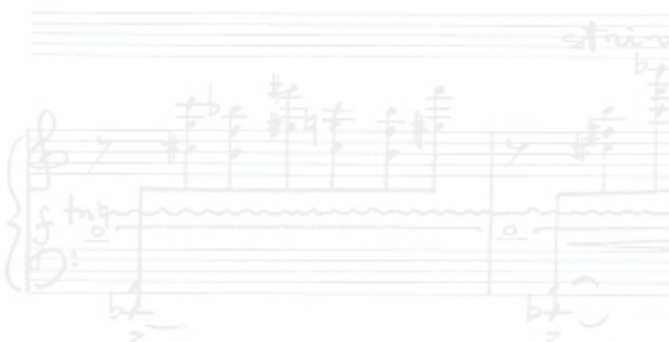
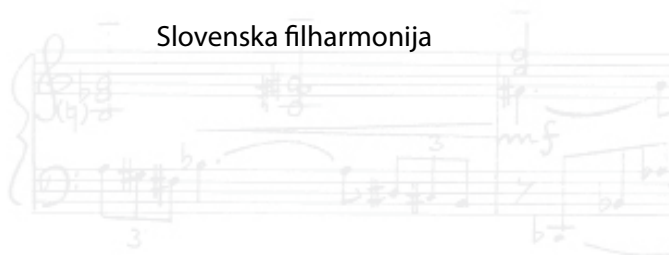
so mi ljube tudi pesmi Federica Garcia Lorca v odličnih prevodih Jožeta Udoviča. Ker je metrika prevoda zelo stična je možno skladbo *In memoriam* izvajati v originalu ali v slovenskem prevodu. Samo besedilo me je vodilo na devet takti uvodni del, bolj razgiban prvi del »zelene preteklosti«, žaljujoči del posekanosti (*triste*) z razumevanjem minljivosti, a hkrati s tragično neizbežnostjo življenjskega kroga kljub zlatosti. Dragi topol, bleščeče zelen, danes ležiš posekan. Oba sva postala zlata. *Dulce chopo, ayer estabas verde, hoy estás abatido. Nosotros nos hemos puesto de oro.*

NOCOJŠNJI VEČER SO OMOGOČILI

Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije

Mestna občina Ljubljana

Slovenska filharmonija

DANZA
Allegro (♩ = 120 ca)

NAPOVEDUJEMO

KONCERTNI ATELJE
DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

MILAN HUDNIK – violončelo
HERMINA HUDNIK – klavir

Torek, 18. oktobra 2011, ob 19.30
Slovenska filharmonija, dvorana Slavka Osterca,
Kongresni trg 10, Ljubljana

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6/I, Ljubljana
Telefon: 01/241 56 64, 041/562 144
Elektronska pošta: koncert@dss.si
www.dss.si